

Dionisie Areopagitul, martirizat pentru mărturisirea lui Isus Hristos, în jurul anului 112 A.D.

Citim în Faptele Apostolilor, cap. 17, versetul 34, că printre cei care au aderat la învățătura lui Pavel se regăseau și Dionisie, unul dintre membrii consiliului atenian, și o femeie pe nume Damaris.

Despre acest Dionisie, supranumit Areopagitul, s-a mărturisit că a înaintat atât de mult în religia creștină, încât Pavel l-a numit ulterior episcop la Atena; totuși, în cele din urmă, după ce a făcut o mărturisire de credință gloariasă și a suferit multe și grele chinuri, a fost încoronat, ca un erou victorios al lui Isus Hristos, cu cununa martirilor, când ajunsese foarte bătrân și își încredințase duhul în mâinile Tatălui său ceresc.

Acum a împlinit ceea ce obișnuia să repete frecvent în viața sa: „Ultimele cuvinte ale Domnului meu Isus, în timp ce era pe cruce, vor fi și ultimele mele cuvinte în această viață vremelnică, și anume ‘Tată, în mâinile Tale îmi încredințez spiritul meu’.” După aceea a fost condamnat la moarte și astfel a adormit fericit în Domnul. Comparați *A. Mell., cartea I a Histor. der vervolg. en Mart. , tipărită în 1619 d. Hr. 1619, fol. 26, col. 2, din Adone în Martyrol. ex Arist. lib. de Relig. Hristos și Suida în Dion. Areopag. și Seger, în Chron. 10. Strac. în Pass, Part. S. Homil. 2, cu W. Baudart, în Apoftegma creștină, cartea I, ediția a VII-a, 1640 d. Hr. 1640, p. 17, despre numele Dionisie Areopagitul.*

Notă.- În ceea ce privește modul în care a murit sau a fost martirizat Dionisie Areopagitul, nu găsim nimic declarat în scriitorii vechi și demni de încredere; de aceea nu am spus nimic despre aceasta, deși unii au scris că a fost decapitat la Paris; pentru această afirmație îi lăsăm să fie responsabili, deoarece relatările lor despre acest eveniment diferă în ceea ce privește modul în care, precum și momentul în care se spune că a avut loc. *A se vedea în Apophthegm Baudartii, menționat mai sus.*

Notă

Această relatare a fost extrasă din cartea Oglinda Martirilor, publicată în anul

1660 de Thilemann J. van Braght, disponibilă în domeniul public.

Scopul publicării nu este pentru a susține învățăturile pe care martirii prezentați le-au urmat (care de cele mai multe ori sunt necunoscute).

Am avut în vedere doar relatarea istorică despre suferințele și martirajele la care au fost supuși cei ce au dorit să-l urmeze pe Hristos și care nu și-au iubit viața.

Scopul nostru este să încurajăm pe cei ce vor să trăiască o viață de biruință cu Hristos.